

щѣтъ си позволи да възпріемѣтъ Свѣщенническо-
то званіе!

Кога Гърцките дѣховни началници сѣ обхож-
даѣх сѣ насъ така.—Бѣки зашто сѣмы дѣховни,
или зашто сѣмы слѣжителн Христови? То бѣше:
да не дѣлимъ сѣ тѣхъ отъ народа си уваженіе
то въ дѣховніа Санъ. Кога тѣ така безсѣкъстно и
безсрамно сѣ хѣлѣха сѣ насъ словомъ и дѣ-
ломъ, бѣки зашто сѣмы Свѣщенници? То бѣше:
зашто сѣмы Благари, и така подобавало спорѣдъ
тѣхното мненіе за Благаритѣ!...

Кога тѣ въ никакво Бѣро-исповѣдно отноше-
ніе поводъ не ни подавахъ.—Кѣмъ доброто, свѣто-
то и честното, освѣтѣ поводѣ: сѣ кой начинъ да
земаме отъ Христіанитѣ по много парѣ: за кръ-
шаваніе, за 1-во вѣнчаваніе, за 2-ро вѣнчаваніе,
за 3-то вѣнчаваніе и проч. Бѣки тѣй насъ сѣже-
лавахъ та чрезъ обогатѣваніето си, свободно да
свѣщеннодѣйствѣваме? Из и то бѣше все за тѣхнѣ
полъж; зашто, когато понѣхъ да ни продава-
тъ скъпнѣ и прѣскъпнѣ си Сѣватицы и Бонтицы,
сѣхъ какво можахъ ми кѣпи?—Когато сѣми вѣд-
ни, ако не сѣхъ жѣатицы? Или пѣхъ, когато сѣ-
мнѣше на нѣкой отъ частнитѣ ни чорбаджіи, що
бѣхъ низкъ въ разѣма, да искатъ да сѣ покажа-
тъ чи сѣ нѣро.—И то на кого щѣхъ да сѣ пока-
жатъ ако нѣ на свѣщенника? Было отъ граждан-
скитѣ было отъ сѣлаченскитѣ чорбаджіи, като
идѣха при вѣрѣменното Деспоти, сѣ едно количе-
ство клеветѣ. Я пакъ то нѣ аргосѣ въ честѣта на
новодошедшіа мѣ Бѣломорчанинъ Гъркъ и родни-
на, за подарокъ каквото може да искѣн отъ
насъ. Сѣ какво можахъ сѣмъ подѣпи и отѣрѣ отъ
Аргосѣ, като по Деспотіевото мнѣніе сѣмъ изискѣ